

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XXXIV. ÉVFOLYAM 8. SZÁM 2025. AUGUSZTUS (KISASSZONY HAVA)

Tanév és hittanév a Szentévben

Szeptember van. Kezdődik az új iskolai év, a tanév. Így van ez minden szeptember 1-én. Nem mondom, hogy a gyermekink öröme, mert játszani könnyebb, mint tanulni, de végül is, maga a gyermek-ember is belátja, hogy minden nehézsége ellenére szüksége van a tanulásra, hogy érett felnőtt legyen belőle. Tanulni kötelességünk! A régi mondás szerint: „A jó pap is holtáig tanul és mégis bután hal meg.” Vagyis igazából egész életünkben tanulunk, és mégsem tudunk mindent megtanulni! A felnőtt ember már ritkán ül be az iskolai padba, mégis tanulja az életet, ha nyitott a szíve az élet igazságaira. A gyermekeinknek és az ifjúságnak pedig a szisztematikusan felépített oktatási rendszerbe kell beleállniuk ahhoz, hogy veretesen, a mai kor ismeretkövetelményeinek megfeleljenek. Ilyenkor a családok, az iskolák, de az egész ország is az új iskolaév lázában ég. Óriási feladat és egyben felelősség, hogy a felnőttekre bízott ifjúság mit tanul, mire képezzük őket, milyen felnőttek lesznek belőlük.

Nekünk, hívő, keresztény embereknek pedig van egy külön hitünkbeli fakadó kötelességünk is, és ez a hitoktatás és a templomba járás feladata, nemcsak a magunk, hanem a gyermekeink felé is, méghozzá társadalmi mértékben is, nemcsak a személyes hitünk alapján. Szentévben vagyunk, a 2025. évben, a Remény

Zarándokaiként. Ebben a Szentévben talán még inkább meg kell éreznünk a hit átadásának felelősségét és súlyát. Olyan beteges szabadság – követelmény a divat manapság Európában, főleg a liberális, Isten-nélküli, vallásellenes oldalon, hogy nagyon oda kell figyelnünk erre a jelenségre.

A szabadság nagyon fontos igénye az embernek, és ha nincs, akkor jönnek a forradalmak, de nem a szabadság az első, hanem az igazság az első! Nem szabad a sorrendet eltéveszteni! Igazában az iskolákban is az élet igazságait, törvényeit kell tanítani és megtanulni! Vannak túl evidens törvények és igazságok, pl. mondjuk a gravitáció törvénye, na, erről nincs vita, mert nem lehet vitatkozni róla! Vannak azonban olyan igazságok, amik alkalmat engednek arra, hogy másképp is kezeljük, mint normális, kézenfekvő módon. Miért ne próbálnánk másképpen, pl. mondjuk, miért ne lehetne a férfi nő és a nő férfi. Ez ma már nem elméleti játék, hanem beteges és súlyos

zavar a liberális világ gondolkodásában és gyakorlatában. Közben ajánlom, hogy a több évtizede működő aberrációk következményeit is próbáljuk felmutatni, pl. a svédországi fájdalmas eredményeket, amikor is megnőtt az öngyilkos fiatalok száma ott, ahol pár éve vagy évtizede átoperáltatták magukat az ellenkező nemre, mindezt a félreértett szabadság szellemében. A tévedéseknek, a bűnöknek, a hazugságoknak van és lesz súlyos következménye! Ezt ne felejtjük el! Éppen a súlyos következmények figyelmeztetnek arra, hogy a természet rendjét, a normalitást, és mi keresztény emberek még hozzáteszünk, hogy a jézusi, természetfeletti életünket sem lehet büntetlenül eldobni! Barsi Balázs ferences atya emlegette egyik beszédében, hogy a bűn igazából nem izgalmas. Mennyire csodálatos az élet a maga természetességével, normalitásával és a természetfeletti, Istenhez kapcsolódó világával. Ez sokkal izgalmasabb! A mai emberiség a képernyők rablásában él, rengeteg hazugságot elfogad, mert ezzel etetik. Ilyenkor felerősödik a józan világ követelménye, hogy csak az igazat, csak a normális, csak a valót és nem a hazugságokat képviseljük és adjuk tovább! Ezért nagyon fontos a nevelés és a tanítás a mi korunkban és a környezetünkben! Óriási a felelősség a szülők és a pedagógusok, a hitoktatók, a ne-

(Folytatás a(z) 1. oldalról)

velők előtt. Mit akarunk oktatni? Mi a célunk az iskolával, a hitoktatással, az ifjúság nevelésével? Trendi, beteges divatokat, vagy örök igazságokat akarunk-e átadni? Nem nevetséges és egyben felhőborító, hogy az abberációhoz való jogot még az Európai Unió is betegesen követeli a kormányoktól, a normális és a nagyon szép családi élethez pedig nem áll hozzá! Az iskoláknak és az egyházaknak óriási a feladata és felelőssége, hogy egy megbolydult világban, ahol nem természetes a természetes, ott bi-

zony nagyon ki kell állni az igazságért! A világi erőknél is és az egyházi erőknél is ki kell állni igazságért és nem a mindenáron történő szabadságért! A szabadság téves igazság nélkül!

Az új tanév elején kívánom, hogy az oktatás szolgálja a gyermekek és az ifjúság testi és szellemi életét. Adja Isten, hogy a tanévben egyre gyarapodjanak a tanulók minden helyes és igaz ismeretben. Az a mérhetetlenül sok és döbbenetes igazsághalmaz, amit a tudományágak felvonultatnak, izgalommal töltsek el az ifjúságot. Az ismeret sokkal jobban izgalmas, mint a bűn és a

hazugság! A mostani Szentév pedig azt szolgálja, hogy felismerje mindenki, hogy tényleg zarándokok vagyunk az élet útján, nem vagyunk magunkra hagyva, hisz Jézus eljött hozzánk. Ezért az új tanévben a hitoktatásban és az egyházi életünkben is legyen egy megújulás. Szent X. Pius pápa jelmondata legyen iránytűnk, miszerint: „Mindent megújítani Krisztusban!” Jó tanítást és jó tanulást kívánok!

Máthé György
plébános

Gitárral így leszünk mi is hálóvetők

Már megszokott egyházközségünk és a gitáros zenekarunk életében, hogy a nyár beköszöntével ritkulnak a gitáros zenei szolgálatok. A pihenés és testi-lelki feltöltődés mellett a szakmai fejlődésre is időt szakítunk, hogy ősszel újabb dalokkal, megújult tüllel tudjuk felvenni a szolgálat fonalát.

Idén július 24. és 27. között nyolcadik alkalommal rendeztük meg négy napos továbbképzési fórumunkat, gitáros egyházzenei táborunkat a Kolping erdei házban, ahová – szintén már hagyományosan – a felvidéki Ipolyszalka településéről, de Nagymarosról és a Bódva-menti Hidvégárdóról is érkeztek fejlődni vágyó fiatalok. A csütörtök esti gyülekező után pénteken szabad, de hasznos zenekari próbával, valamint baráti beszélgetésekkel töltöttük az időt. A hétvége legintenzívebb napja a szombat volt, ekkor a Weiner Leó Katolikus Zeneiskola Liturgikus Könnyűzenei Képzésen már vég-

zett és végzős növendékei adták át tudásuk egy részét a megjelent 30-35 főnek. Az énekkari, gitáros és szólóhangszeres blokkokban való tanulást zenekari gyakorlat és próba, daltanulás, valamint a vasárnapi szentmisére való felkészülés követte. Természetesen a próbák között szabadjátékra és pihenésre is sor került, az estét hálaadással és öröme-néliséssel, majd keresztény táncházzal zártuk. Természetesen a vasárnapi táborzáró szentmise jelentette idén is a csúcspontot, ahol Jézus szent színe előtt mutathattuk meg, mit tanultunk a hétvégén.

Táborunk célkitűzés az idei szentév mottójának továbbgondolása, hiszen a remény zarándokai-ként missziós feladatunk van a közvetlen környezetünkben is. A zene révén, a muzsika segítségével képesek lehetünk Krisztushoz, az ő halászhálójához terelni az embereket. Ezáltal lehetünk akár a zenével is a remény zarándokai, lehetünk az ő hálóvetői.

„Szavában csak bízni kell,

S hálónkba bőséges zsákmányt terel,

Mások közt így leszünk hálóvetők.”

részlet Marcell Márton Hálóvetők c. dalából

SzB

Fogadalmi nap gondolatai

A XVIII. században hatalmas állatvész pusztított településünkön. A mezőgazdaságból és állattenyésztésből élő, akkori érsekvadkertiek az Istenhez fohászkodtak, hogy szabadítsa meg őket a nagy bajtól. Az első nap, amikor nem hullt el állat, július 31-e Loyolai Szent Ignác napja volt. Ekkor megfogadták ősünk „örök időkre”, hogy Loyolai Szent Ignác napját fogadalmi napként ülik meg. Ezt megtartva az idei esztendőben is szép számban összegyűltünk templomunkban az este 6 órakor kezdődő ünnepi szentmisére, melyet Dobos Péter atya, a felvidéki Lukanénye plébánosa celebrált.

Hálaadásra jöttünk össze, kezdte a szentmisét Péter atya. Hálát adni azért, hogy eleinket a Jóisten megsegítette, és a pusztító állatvész véget ért, ami a megélhetésüket akkor veszélyeztette, valamint adjunk hálát azért is, hogy az Isten azóta is megőrzi településünket a nagyobb csapásoktól.

Szentbeszédét az atya a következő történettel kezdte: Amikor egy idős szerzetes atya haldoklott a szerzetes társai megkérdezték tőle, ha újra kezdhetné, mit csinálna másként az életében. A haldokló szerzetes atya azt válaszolta mindent úgy csinálnék, mint eddig tettem, csak egy kicsit jobban. Nekünk is ez legyen a mérce, egy kicsit jobban tegyük a jót, egy kicsit jobban tegyünk mindent az Isten nagyobb dicsőségére. Őseink az állatvész megszűnésekor hálaadásul, a köszönet jeleként három dolgot fogadtak meg:

- Ezen a napon, július 31-én nem dolgoznak, nem fogják be állataikat. Mivel akkor a maguk urai voltak, gazdálkodtak, ezt

megtudták tenni, a mai ember, aki gyárakban, szervezeteknél dolgozik, ezt nem igazán tudja megtenni, hogy munkaszüneti napot tart, mert nem a maga ura.

- Megfogadták, azt, hogy ezen a napon böjtölnek. Sajnos ma már nagyon kevés a böjti napoknak a száma. A Szűzanya pedig a jelenései alkalmával éppen azt kéri az emberektől, hogy bűnbánatot tartsanak és böjtöljenek.

- Megfogadták, hogy ezen a napon hálaadásul szentmisén vesznek részt. Ezt ma is megtart-

juk, a fáradságos munka után valamennyien eljöttünk hálát adni.

Kisebbség-nagyobb gondok, próbatételek mindannyiunk életében vannak. Péter atya egy történetet hozott. Egy módos családban történt, hogy több gyár volt a család tulajdonában. A családba bekerült egy problémás, drogos fiú, ami a család megélhetésébe került, a gyárakat elveszítették. Ez a gyártulajdonos férfi azt mondta, nem maradt senkink és semmink, mindenki elhagyott, mindenünk oda lett. A családban élő nagymama megszólalt, és azt mondta: Nem, fiám, az Isten velünk van, az Isten nem hagyott el minket.

Hányszor úgy érezzük mi is, hogy mindennek vége. Próbátételeink, nehézségeink vannak, de

soha ne felejtjük el, hogy az Isten velünk van, az Isten a nehézségeken is átsegít bennünket. Nagy alázattal merjünk bízni az Istenben. A megélhetésük került veszélybe ősünknek, de nem veszítették el reményüket, Istenbe vetett bizalmukat, fohászkodtak és megsegítette őket az Isten. Fontos, hogy bízzunk az Istenben, ha úgy érezzük, elhagytak a barátok, és kudarcokkal, próbatételekkel teli az élet, egy valaki sosem hagy el, és ez az Isten. Ő vezeti az életünket, bízzunk benne, higgyünk benne és szeressük őt.

Loyolai Szent Ignác katonaként kezdte az életét, amikor megsebesült a szobájában fekvő nem bírta már tovább a magányt, a négyfal közötti életet, és olvasni valót kért. A Szentek életét is odaadták neki, először eldobta, dacolt, majd kezébe vette és olvasni kezdte. Ennek a könyvnek hatására vett gyökeres fordulatot az élete. Az Istennél nincsenek véletlenek.

Az atya elmondta, híveivel évente kétszer zárandokolnak el Medjugorje-ba. Mindig más-más korosztályt visz a zárandokútra, van, hogy középiskolás fiatalokat, van, hogy idősebb híveket. A Medjugorje zárandokúton látják a hívek a gyóntatás, a szentségimádás, a szentmise fontosságát, erejét. Ezt a példát követve több éve már minden csütörtökön késő estébe nyúlóan gyóntatás, szentmise és szentségimádás van a felvidéki templomában.

Valamennyien tanuljuk meg, hogy úgy tenni mindent, mint eddig, csak egy kicsit jobban. Ebben segítsen minket Loyolai Szent Ignác, és a mi Urunk.

Vitéz Tamás

A remény zarándokai vagyunk

Napközis hittantáborunk idei témája a remény. Ferenc pápa 2024 karácsonyán megnyitotta a szentévet, ennek apropóján választottuk mi is a remény zarándokai vagyunk tábori mottót.

Hétfőn délelőtt a létszámel-lenőrzés után átmentünk templomunkba, ahol megnyitottuk a táborunkat imával és énekekkel. Majd Máthé György plébános atya előadásában hallhattunk a táborunk logójáról, a szentévről, a szentkapuról és a reményről sok érdekes dolgot. Tízórai után el is készítettük a szentkaput, amit a gyerekek haza is vihettek. A napunk délután meseterápiás foglalkozással és kézműveskedéssel zárult, ahol Bodáné Csillik Erzsébet (Böbi) és Csabák Mónika (Móni) volt segítségünkre. A gyerekek fonalból készíthettek karkötőt, ami eleinte döcögösen ment, meg nem akarván, de a végére annyira belejöttek, hogy a hét folyamán minden nap jelen volt az asztalnál a fonal, és több lány és fiú rendszeresen készített karkötőt.

A keddi napon reggeli ima és tízórai után átmentünk közösen a könyvtárba, ahol Brigi és Anita nagy szeretettel fogadott, és már előkészítették számunkra, hogy mit fogunk alkotni. Volt ott fülpiszkáló, szivacsdarab, wc papír guriga és minden egyéb, amit újra hasznosíthattunk és festhet-

tünk vele, ecsetre nem volt szükség. Csodaszép alkotások születtek, amiket ők bekerekeztek és a tábor végén hazavihettek a gyerekek. Közben pedig játszhattunk is, ügyességi feladatokban mérhették össze magukat a csapatok, legvégül pedig székfoglalóztunk, ami nagy tetszést aratott. Délutáni jégkrémezésünk után pedig ügyességi vetélkedőn mérhették össze tudásukat a csapatok.

Most kivételesen a hét közepén mentünk kirándulni, szerdán, amihez a ministráns fiúk is csatlakoztak. Az úti cél Vác volt, hogy megtekintsük a püspöki palotát és a gyönyörűen felújított székesegyházat. Mielőtt a Dunaparra indultunk, még útba ejtetünk a Ferences templomot is, ami szintén sok látnivalóval kecsegtetett bennünket. A Duna-parton aztán egy kicsit kimozoghatták magukat a gyerekek, majd fagyiztunk egyet, és elindultunk a Hétkápolnához, útközben kacsákat etettünk a tavaknál, megérkezvén pedig még nem ültünk le, hanem fiú-lány kiütöcske bajnokságot tartottunk.

Csütörtökön megérkezett hozzánk Klarissza és Ágnes nővér, akik először a rendjükről beszéltek, és meséltek Assisi Szent Ferencről, majd egy kis szünet után meghallgathattuk Pancsenelló történetét úgy, hogy mindenkit bekapcsoltak a mesébe. Ebéd után elsétáltunk Karcsi bácsihoz, aki a kovács mesterségről mesélt nekünk, és mivel túl sokan voltunk, egyesével nem sikerült alkotnunk, de megmutatta, hogyan készül egy patkó. Ami a táborunk patkója lett, és ki is

helyezettük a cserkészházban.

Pénteken egy újabb foglalkozást vagy akár hobbit ismerhettünk meg Évikénél, aki gravíroz, pólókat, csészéket készít. Itt mindenki megkapta a remény zarándokai tábori logót, amit aztán kifesthetett.

Délután közösen elkészítettük még a szent kaput, amit a templomba kihelyeztünk. A tábor záró szentmiséjén délután pedig József atya közreműködésével hálát adtunk az egész hétért, megköszöntük a sok élményt, áldást, amit kaptunk a hét folyamán. A Jóisten nagyon kegyes volt hozzánk, mert olyan időjárást küldött nekünk, ahol se nem izzadtunk, se nem fáztunk. Olyan táborban vehettünk részt, ahol elsődleges volt a jókedv, a vidámság, az egymásra figyelés. A hét során többen elhalmoztak bennünket süteményekkel, gyümölcsökkel, amiket nagyon köszönünk. A finom ebédeket sem hagyhatjuk ki, és a jégkrémet is nagyon köszönjük.

Minden kedves vadkerti hívőnek köszönjük a tárgyi vagy anyagi hozzájárulását, amely 40 gyermek egyhetes táborozását segítette. Köszönjük a váci egyházmegyének, püspök atyának az anyagi támogatást, amely szintén lehetővé teszi, hogy tudjunk a gyermekeknek szervezni tábor, ahol lelkileg is töltekezhetnek. Köszönjük Gyuri atya anyagi és segítő támogatását, részvételét, a kirándulást, hogy ott volt a gyerekekkel, és József atyának is, aki szintén átjött többször is a cserkészházba, és a gyerekek között töltötte az idejét. Köszönöm Anna néninek és a bérmlásra készülő középiskolás fiataloknak is, hogy munkájukkal, ottlétükkel segítettek nekem, hogy a gyerekek értékes perceket tudjanak a tábor során eltölteni.

Generál-Bartók Ági

Globalizáció II.

1. A globalizáció világjelensége közveszélyesen embertelen. Hogy embertelenségét jobban megérthessük, először egy példaértékű eseten kell elgondolkodnunk. Az 1990-es évek elején egy amerikai világcég 35 millió dollárért vásárolt meg egy szupermodern számítógépet azért, hogy a tokiói tőzsdén 2 másodperces előnnyel megmenekülhessen egy részvényzuhanástól, 35 millió dollár 2 másodpercért! Megdöbbenésünket fokozza az a megfontolás is, hogy ennek a tőzsdei spekulációnak a dollármillióit egyszerű, munkahelyükért remegő emberek ezrei termelték meg! Valójában tehát a pénzemberek nem is a pénzüikkel spekulálnak, hanem verejtékező dolgozói sorsával játszanak! Mélyítve azt az egyre mélyebben tátongó szakadékokat, ami a nagyon gazdag és a nagyon szegény emberek között feszül.

A gazdasági fejlődés mákonyával elbódított társadalmak egyre magasabb életszínvonalat igényelnek. Ezt használják ki a világcégek, nem az illető ország javára, hanem a maguk hasznára. Egyszer befektetik a pénzüket, másszor visszaveszik, amint a világpiacon ingadozásai azt diktálják nekik. 1999. február 15-én mondta be a Magyar Rádió, hogy a külföldi befektető cégek januárban másfél milliárd dollárt vettek ki az országból. Emiatt veszélyben van az ország költségvetése, és fékezni kell az áruforgalmat, s a lakosság fogyasztását. A globalizált világcégek így tehetnek tönkre néhány év alatt országokat, bukathatnak meg kormányokat, súlyos mértékben befolyásolhatják a népesség fogyását vagy szaporodását, lezülleszthetik az erkölcsöket, terjesztik a kábítószereszt...

A pénz így válik világhatalommá, melyet majd az egyetlen Világkormány birtokol. A Világkormány pedig a Világkatonaság

és a Világrendőrség segítségével tartja sakkban a világpolgárokat, ha netán vallási vagy nemzeti öntudatuk által vezetve tiltakoznának a globalizáció brutalitásai ellen! Addig, míg ezek az eszmék teljesen kihalnak.

2. A globalizáció embertelenségére élesen világít rá az a szomorú tény, hogy világszerte a gyermekekre is kiterjeszti hatalmát. A globalizáció egy „Új világrendet” akar megteremteni, amelynek jövőbeli polgárait már most akarja kinevelni: a harmadik világban rabszolgasággal, a fejlettebb országokban pedig a „Gyermekek jogai” című ENSZ határozattal. A gyermek ugyanis olcsó munkaerő. Ezért a harmadik világ országaiban üzemi munkára kényszerítik rá őket. Hozzávetőleges becslések szerint körülbelül 100 millió kiskorú gyermek végez gyári munkát különböző országokban. Sokakat közülük a cégek emberei egyszerűen elraboltak, vagy hamis ígérekkel elcsábították otthonuk szegénységéből. De nem kicsi azok száma sem, akiket a nyomorgó szülők adtak el gyári munkára. A szegény 10-14 évesek szinte gyermekrabszolgasorban élnek, riasztó munkahelyi körülmények között. Többségükben leányok, akikre férfiak felügyelnek a gyárakban: ha nem megfelelő a munkatempójuk, ütik-verik őket, sőt izzó vassal bélyeget is égetnek a bőrükbe. Keresetük csak az éhhaláltól menti meg a szerencsétleneket. (David Korten: Tőkés társaságok világuralma. Bp. 1996. Kapu 284-85. oldal).

Ki hitte volna, hogy az ókori rabszolgatartás a XX. század végére újra felvirágzik? Még hozzá a modern emberi kultúra „fejlődésének” a nevében, s a globalizációs világcégek kivitelezésével!

3. A fejlett országok ifjúságának szellemi rabszolgasorba süllyesztéséről az Egyesült Nemze-

tek Szervezete gondoskodik. A nemrég hozott ENSZ-határozat a „Gyermekek jogai” címet viseli; ezt a szemfényvesztő dokumentumot már csaknem másfélszáz államfő elfogadta. A szemfényvesztés azzal kezdődik, hogy a gyermekek „jogait” az általános emberi jogok gyakorlásának a keretébe illesztették bele. Majd az ámtás ott folytatódik, hogy minden tíz éven felüli gyermeknek a felnőttek jogait biztosítja még szüleivel szemben is! A tízéves gyermeknek joga van pártot alapítani, a szülői nevelést visszautasítani, pert indítani, akár szülei ellen is; - és ez már némi fejlődés volt a kommunizmushoz viszonyítva, mert ott „csak” föl kellett jelenteni a gyereknek a szüleit... A gyermekek jogait az állam fogja garantálni és megvédeni, már amíg lesznek egyáltalán államok.

A gyermekek nevelését is globalizálják: ezt a tömegkommunikációs eszközök - rádió, tv, internet, sajtó - végzik, melyek ugyancsak a világcégek kezében vannak, mint maga az ENSZ is. A műholdak segítségével az egész földre szétsugárzott műsorok ontják majd a mocsok, az erőszak, s a gyűlölet fertőit, miazmáit. Nem nehéz elképzelnünk, milyen erkölcsű generációk nőnek fel így az ENSZ törvényes védelme alatt! Világpolgárok, agymosott tömegemberek lesznek, akik az „emberi jogok” maszlagának elfogadásakor nem veszik észre, hogy végzetes szellemi és erkölcsi rabszolgaság bilincsibe verték őket.

A globalizáció „Új Világrend”-jének megvalósulásával, egy világanarchia baljós képe sejlik föl minden egészségesen gondolkodó ember előtt. (Pat Robertson: Az új világrend. Bp. 1993. 238-239. oldal)

Dr. Visnyei Lajos atya

EGY MINISTRÁNSTÁRS EMLÉKEI

Elképzelt visszaemlékezés Carlo Acutisra

Amikor Carloról beszélek, nem csak egy rendkívüli fiatal idézek fel, hanem egy barátot, akinek a jelenléte – még ha sokszor csendes is volt – mindig világosságot hozott a sekrestyébe és az oltár köré.

Együtt ministráltam Carlo Acutissal. Elsőként az tűnt fel, hogy minden mozdulata, minden imája a szívéből fakadt. A legtöbben még gyerekek voltunk, akik csak a szabályokat követték. Carlo viszont már akkor értette, hogy mit jelent igazán Isten jelenlétében lenni.

Emlékszem, egyszer a mise után megkérdeztem tőle, miért jár minden nap szentmisére, még akkor is, amikor nem kellett szolgálnia. Ő csak ennyit mondott, teljes meggyőződéssel: „Az Eucharisztia az autópályám a mennybe.”

Ez nemcsak egy szép mondat volt tőle – ez volt az élete vezérfonala. Soha nem kérkedett hitével, de minden tetteiben ott volt az Isten iránti mély szeretet és bizalom. Miközben mások a vasárnapi kötelezettségről beszéltek, Carlo már rég túl volt ezen – ő találkozásként élte meg a misét, egy élő szeretetkapcsolatként Krisztussal.

Mindig igyekezett szentáldozáshoz járulni, mert az volt a meggyőződése, hogy „az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztus előtt állva szentté leszünk”. Carlo gyakran feltette magának a kérdést: miért van az, hogy az embe-

rek kilométeres sorokban állnak órákon át, hogy bejussanak egy rock koncertre vagy egy filmre, de sosem látunk ilyen hosszú sorokat az Eucharishtiában jelen lévő Krisztus előtt. Azt mondta, az emberek nem tudják, mi hiányzik nekik, mert ha tudnák, a templomok úgy megtelnének emberekkel, hogy be se férnénk.

A ministrálás alatt mindig különleges béke áradt belőle. Néha csak egy apró pillantást vetett az oltáriszentség felé, és már abból is érezni lehetett, mennyire jelen van lélekben. Egy alkalommal, miután egy ünnepi misén együtt szolgáltunk, megosztotta velem ezt a gondolatát: „Mindenki szentté válhat, nem azért, mert különlegesek vagyunk, hanem mert Isten mindannyiunkat meghívott rá.” Ez a mondat mélyen belém vésődött. Carlo nem csupán hitt ebben – ő élte is. Egyszerű volt, de sosem közömbös. Játékos, de sosem felszínes. Az iskolában is sokan szerették, mert mindig figyelmes volt másokhoz – különösen azokhoz, akiket mások kicsúfoltak vagy mellőztek.

Egy nap a sekrestyében láttam, hogy a mobilján dolgozik valamin. Megkérdeztem, mit csinál. Ekkor lelkesen mesélte, hogy egy honlapot készít az Eucharisztikus csodákról. Akkor még nem értettem, milyen hatalmas dologba kezdett, de most, visszanézve, látom, hogy már akkor egyfajta

missziót teljesített az örökségül ránk hagyott kiállítással.

„Az igazi boldogság nem a külsőségektől függ, hanem attól, hogy mennyire tudjuk szeretni Istent.” Ezt is tőle hallottam. És valóban: Carlo boldogsága belülről fakadt, nem a körülményektől. Amikor hírért vettem a betegségének, megdöbbsenem. Fiatal volt, tele élettel. De még ebben is valami rendkívüli békesség áradt belőle. Egyszer ezt mondta valakinek, amit később másoktól hallottam vissza: „Célunknak végtelennek kell lennie, nem pedig valami végesnek. A végtelen a mi hazánk. A mennyországban öröktől fogva várnak ránk.”

Azóta is sokszor gondolok erre. És ha néha elfáradok vagy kételkedem, eszembe jutnak a szavai, az arca, ahogy áhítattal nézett az oltár felé. Tudom, hogy Carlo már ott van, ahol mindig is vágyott lenni – Istennel, örökre. És én, aki ott álltam mellette a templomban, most már úgy érzem: rajtam a sor, hogy ne csak emlékezzek rá, hanem éljem is azt, amit ő már akkor megértett. Mert, mint ahogyan fogalmazott: „mindenki eredetinek születik, de sokan úgy halnak meg, mintha fénymásolatok lennének.”

(Boldog Carlo Acutis szentté avatására 2025. szeptember 7-én kerül sor a Szent Péter téren.)

Frissítő

-Emlékszel rá, hogy amikor összeházasodtunk, azt mondtad nekem, hogy én leszek a ház királynője?
-Emlékszem, de azóta a monarchia megbukott, és demokrácia van.

-Te mindig csak a bajnokságra gondolsz. Fogadjunk, hogy arra sem emlékszel, mikor volt az esküvőnk!

-Dehogynem! Amikor a Fradi megverte a Dózsát kettő-nullra!

Feleség:- Drágám, egy olyan helyre szeretnék menni, ahol még soha nem voltam!
Férj:- Miért nem mész a konyhába?

Szeptember 12. – Szűz Mária szent nevének emléknapja

Igyekszünk-e napról-napra egyre jobban megismerni, szeretni és szolgálni Istent?

Mária neve egy összetett szó. Régebbi formája Marjam, vagy Mirjam. Első eleme a „mari” vagy „meri”, ami azt jelenti, hogy „a szeretett”, vagy „akit szeretnek”. A második tag Jahve, vagyis Isten nevének rövidítése.

Tehát az összetett szó jelentése: *az Istent szerető*, vagyis *aki szereti az Istent*, illetve: *akit Isten szeret*.

Szűz Mária esetében mindkettő egyszerre érvényes. Sőt, magunkra is alkalmazhatjuk, hogy mi is azok közé tartozunk, „*akit szeret az Isten*”, és „*aki szereti az Istent*”.

Vegyük észre az életünkben annak a bizonyítékait, hogy Isten szeret minket!

Vajon mi mindennél és mindenkinél jobban szeretjük-e Istent? Hisszük-e, tapasztaltuk-e, hogy

„*Akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra válik*”? (Róm 8,28)

Pesti Ferencesek

Egyházközségi Hírek

Augusztus 31-én vasárnap a fél 10-es szentmisén tartjuk a hittanos gyermekek tanévnitó, Veni Sancte szentmiséjét. Szeretettel hívjuk és várjuk erre a szentmisére az iskolás gyermekeket, tanáraikat és szüleiket, hogy a Szentlélek segítségét kérjük az új tanév kezdetén.

Szeptembertől kezdve az esti szentmisék már 6 órakor kezdődnek. Első alkalommal szeptember 4-én, csütörtökön lesz 6 órakor a szentmise.

Szeptember 5-én lesz első péntek, délelőtt a szokott rend szerint látjuk el otthonukban szentségekkel az idős-beteg Testvéreket.

Szeptember 6-án, szombaton egyházközségünkben zárán-

doklatra megyünk Veszprémbe Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására. Az autóbusz reggel 6 órakor indul.

Szeptember első vasárnapja az Érsekvadkerti Hősök és Áldozatok Napja. Szeptember 7-én a fél 10-es szentmisét a háborúkban elesett érsekvadkerti hősi halottak lelkiüdvéért ajánljuk fel. A szentmise után koszorúzás lesz a Hősök Emlékművénél.

Szeptember 8-án hétfőn ünnepeljük a Boldogságos Szűz Anya születésnapját, Kisboldogasszony ünnepnapját. Templomunkban ezen a napon reggel 7 órakor és este 6 órakor mutatunk be szentmisét.

Kálvária Kápolnánk búcsúját szeptember 13-án, szombaton és 14-én vasárnap tartjuk. Szombaton este ¼ 6-kor Keresztutat végzünk a Kálváriánál, majd 6 órakor ott mutatjuk be a szabadtéri szentmisét. Vasárnap délelőtt 9 órakor indul a templomtól körmenet a Kálváriához, ahol fél 10-kor kezdődik az ünnepi szentmise. A szentmisét követően körmenetben jövünk vissza a templomhoz. Kérjük, hogy aki tud, ezen a vasárnapon öltözzön nép-

visletbe. Rossz idő esetén a búcsúi programokat a templomban fogjuk megtartani. A Kálvária búcsú miatt ezen a vasárnapon a reggel 8 órai szentmise kivételesen elmarad.

Ez történt

Temetések

29. Markó István (1939)

Keresztelések

20. Pásztor Léna
(Pásztor Csaba – Végh Szilvia)

21. Borbély Paula Klára
(Borbély Kálmán- Pataki Szilvia)

22. Tóth Milla Lujza
(Tóth Dániel-Csécs Kinga)

23. Szakács Eliot
(Szakács Szabolcs-Varga Barbara)

24. Szakács Elián
(Szakács Szabolcs-Varga Barbara)

Házasságot kötöttek:

5. Szrenka Gergely András-
Villant Anna

Szentmiseszándékok

Szeptember

1. hétfő	-
2. kedd	-
3. szerda	- Lukács András plébános atya lelki üdvéért
4. csütörtök	-
5. péntek	- Balogh Jánosné Pistyúr Emerencia és férjéért, valamint Tokodi Lászlóné Szarvas Mária és férjéért
6. szombat	- Czinege István 2. évforduló, szülők, élő és elhunyt hozzátartozók - Bíró Zöllei Erzsébet, testvére József, édesapja, nagyszülők - Sipos Ferenc, 2 unokája Ákos és Tamás, Sipos és a Pataki család élő és elhunyt családtagok - Pistyúr Gergely halálának 20. évfordulója és neje
7. vasárnap	-
8. hétfő	-
9. kedd	- Urbán Ignác, felesége Kaba Mária, az Urbán és a Kaba család halottaiért
10. szerda	-
11. csütörtök	- Bartók László, szülei, apósa, anyósa, a család élő és elhunyt hozzátartozói
12. péntek	-
13. szombat	- Káplár Győzőné Jenei Ilona lelki üdvéért - Halaj Árpád 1. évforduló, édesapja, Szakács és Halaj család élő és elhunyt hozzátartozói - Néder Géza apát úr és a Vadkerten szolgált papok lelki üdvéért - Szabó Ignác, felesége Záhorszki Margit, fiaik, menyek, élő és elhunyt családtagok
14. vasárnap	-
15. hétfő	-
16. kedd	-
17. szerda	-
18. csütörtök	-
19. péntek	-
20. szombat	- Valkó János, édesapja és a család élő és elhunyt hozzátartozói - Fábián László, Kocsis Erzsébet
21. vasárnap	-

22. hétfő	-
23. kedd	-
24. szerda	-
25. csütörtök	-
26. péntek	-
27. szombat	- Híves Mihály, két felesége, szülei, három fiuk, két menyő, vejük, unokájuk és a család élő és elhunyt tagjaiért, valamint Valcz Ferenc, felesége Boda Margit és elhunyt családtagok - Verebes Ignác, szülei, sógora Csontos Ignác, élő és elhunyt hozzátartozók
28. vasárnap	-
29. hétfő	-
30. kedd	-

REMÉNYEINK

ISTEN SZEMÉLYESEN ISMER ÉS SZERET TÉGED

AZ IMA CSENDJÉBEN ÚJRA ÉS ÚJRA ERŐT TALÁLSZ

VANNAK KÖRÜLÖTTED EMBEREK, AKIK ELFOGADNAK OLYANNAK, AMILYEN VAGY

VANNAK PILLANATOK, AMIKOR ÚGY ÉRZED: EZ NEM VÉLETLEN VOLT

A SZENTSÉGEKBEN ÚJRA TALÁLKOZOL JÉZUSSAL

TUDOD, HOGY AZ ÉLETEDNEK VAN CÉLJA

MÁSOK PÉLDÁJA ERŐT AD NEKED IS

Szentmise
gitáros zenei szolgálattal
a Kálvária kápolnánál
szeptember 13-án
szombaton este 6 órakor.

Vadkerti Harangok

Az Érsek vadkerti Katolikus Egyházközség lapja

Felélős kiadó: **Máthé György plébános**

Email cím: **bartok.agi78@gmail.com**

Internet cím:

<https://www.ersekvadkert.vaciegyhazmegye.hu>

Nyomtatás: ZHORV Stúdió